

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TÜRKÇESİ
DİLEK DEĞERLİ
YILDIZ
SİR
LARIN
ASKI
AMY
TAMAM

ÇEKİRDEK SANAT YAYINLARI

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Çekirdek Sanat Yayınları

Şiir Dizisi 07

Yıldızların Aşkı

Amy Lowell

Birinci Basım

Ekim 2007

© Dilek Degerli

ISBN 978-9944-721-03-5

Yayına Hazırlayan

Tuncay Takmaz

Kapak Tasarımı

Savaş Çekiç

İç Tasarım

Şendoğan Yazıcı

Baskı

Ser Matbaacılık

Merkezefendi Mah. Fazılpaşa Cad. 4. Zer San Sit. 16/26

Topkapı/İstanbul t: 0 212 565 17 74

Çekirdek Sanat Yayınları

Dijital Bilim ve Sanat Yapımları

Yayıncılık Tic. Ltd. Şti.

İstiklal Cad. Rumeli Han No: 48 C Blok Kat: 6

Daire: 47 Beyoğlu / İstanbul t: 0 212 2445197

e: iletisim@cekirdeksanat.com

w: www.cekirdeksanat.com

s: www.cekirdekshop.com

YILDIZLARIN AŞKI

Amy Lowell

Türkçesi
Dilek Degerli

Seçme Şiirler

ABD'de Brookline, Massachusetts'de varlıklı, seçkin bir ailenin çocuğu olarak 1874 yılının 9 Şubat'ında doğdu.. Çoğunluğu- nu edebiyatçıların oluşturduğu sofistike bir çevrede büyüdü. Yaşlı anne ve babasıyla ilgilenmek için on yedi yaşında okulu bırakarak kendi kendine bir eğitim programına girdi. Babası- nın yedi bin kitaplık kütüphanesinden yararlandı. 1900 yılında anne ve babası öldü.

Şiir kariyeri, 1902'de ünlü oyuncu Eleonora Duse'u sahnede gör- mesiyle başladı. Eleonora'nın güzelliği ve yeteneğinden etkilen- di. İlk şiirini bu oyuncuya yazdı. Yalnızca birkaç kez karşılaştılar ve ilişkileri gelişmedi fakat Amy Lowell'ın birçok şiirinin esini ve kariyerinin tetikleyicisi oldu. Başka bir oyuncu olan Ada Russell, Amy'nin hayatına aşkı oldu. Ada'yla 1909'da karşılaştı ve Amy'nin ölüm yılı olan 1925'e dek birlikte yaşadılar. Ada'yla ilgili birçok şiir yazdı. 1912'de ilk kitabı "Çok Renkli Cam Kubbe" yayınlandı.

Başlangıçta, kadınlar hakkında yazdığı şiirlerde lezbiyen bir içerik görüldü. Fakat zaman geçtikçe çalışmalarına azar azar sansür uygulamaya başladı. Ada'yla olan ilişkilerinin onuncu yıl dönümünde "On Yıl" adlı erotik bir şiir yazmıştır. Ailesine alt bir binayı satın alarak orayı şiir merkezli haline getirmiştir. Bu şiir merkezli, bazı çevrelerce bir anlamda onun sevgili İngi- liz çoban köpeklerini yetiştirmek için de bir mekan olarak ni- telendirilmiştir. Çok sayıda şaire patronluk yaparak Amerikan şiirini de teşvik etti. Amy Lowell, birçok makale yazdı, diğer ya- zarların yazılarını çevirdi ve edebi biyografiler yazdı. İki ciltlik Keats biyografisi Amerika'da kabul gören en önemli biyografi- sidir. İngiltere'de kabullenilmedi, haddini bilmezlikle suçlandı.

Amy Lowell, imajist (İmpresyonist) hareketi ABD'de getiren şiirler içinde en tanınmışıdır. Şiirlerinde aşk, tutku, yüceltme, aş-

gılama, müzik ve doğayla ilgili imgeler çokça görünür. Şiirleri bol imgelerle doludur ve sözlerde saçma sapan aşırılığın pek olmaması noktasında H.D. nin şiir anlayışıyla benzeşir. H.D, aynı yıllarda İngiltere'de ortaya çıkan İmagist bir şair kadındı. Amy Lowell, kendi şiir anlayışıyla benzerliği görünce bu hareketi araştırmak için İngiltere'ye gitti. İngiltere'den imagist çalışmalarını tanıtmak için Amerika'ya eski şiir kitapları getirdi. 1915'de imagist şiir antolojisini yayınladı. 1916 ve 1917'de devamını yayınladı. 1916'da ikinci şiir kitabı "Erkekler, Kadınlar ve Hayaletler", 1917'de yaptığı konuşmalardan derlenen "Modern Amerikan Şiirindeki Eğilimler" 1918'de "Değişken Dünyanın Resimleri" adlı şiir kitabı yayımlandı. 1918'de İmagist hareketin başı sayılan Ezra Pound, Amy Lowell'ın baskın kuşatmasından rahatsız oldu ona gücendi. Amy Lowell'ı dava etmekle tehdit etti. Pound, onun bu İmagist hareketine "Amygizm" dedi ve ona karşı bol miktarda ıgneleyeci, dokunaklı saldırılar düzenledi. Amy Lowell ise Ezra Pound'a "Astigmatizm" diye uzun bir şiir yazarak eleştirilerini dizeleriyle dile getirdi. Amy Lowell, Ezra Pound'un hoşagitmeyen aşağılamalarının ötesinde birçok başka şeyle de eleştirildi. Lezbiyenliği, obez olması, erkek tişörtleri giymesi, sigara içmesi hakkında eleştiriler aldı. Onu eleştirenler, aşırı kilolu kadınların seksüel insanlar olamayacağı, gerçek bir tutkuyu deneyimleyemeyeceği gibi peşin hükümlere sahiptirler. Bu eleştiriler ve kancalar sayesinde onun edebiyat kariyeri zarar gördü ve fazlasıyla hak ettiği şair sıfatını yaşarken elde edemedi. T. S. Eliot ona "şiirin şeytan satıcı kadını" demiştir. Amy Lowell da buna karşılık "Tanrı beni iş kadını yaptı ve ben kendimi şair yaptım." demiştir. Ölümünden sonra bile hayranları, onu eleştirilere karşı savunmak zorunda kaldılar. Amy Lowell fitik yüzünden birkaç kez ameliyat oldu. Gorme bozukluğu ve fitik sorunu O'nu çökertti ve 1925 Mayıs'ında öldü. Heywood Broun Amy Lowell'ın ölümüne saygı olarak bir biyografi yazdı; "O, şeylerin yüzeyinin ötesindeydi, evlenmemiş yaşlı kızdı. Ama içerde her şey yeryüzünün ozu gibi erimiştir..."

Bir gram daha fazla duygu verildiğinde Amy Lowell içinden ateş boşalır ve yakılıp kül olan kora donuşur.”

1926 yılında ölümünden bir yıl sonra “Saat Kaç” adlı kitabıyla Amy Lowell, Pulitzer ödölüne layık görüldü.

Amy Lowell'a göre; *Tum kitaplar ya düşlerdir ya da kılıçlardır, kesebilirsiniz ya da sozcüklerle uyutabilirsiniz.*

Sanat, bir insanın kendini ifade etme isteğidir, içinde yaşadığı dünyaya kişiliğinin tepkilerini kayıt etmek için.

Gençlik ayıplar, olgunluk hoşgörmez.

Mutluluk, kimilerince coşkunluk, diğerlerine göre yalnızca durgunluktur.

Bilim alanında en yeni yapıtları okumayı yeğleyin. Edebiyatta ise her zaman en eskileri okuyun. Klasikler her zaman modernidir.

Amy Lowell'ın yıldızlarının ışığıyla...

Şair

Hangi içgüdü insanı geziye zorlar
Yalnızca arzulu ama baskıcı bir körün götürdüğü!
Görmediği şeyler onu tutamaz, onun hiç bitmeyen
İsteğini hiçbir şey yıldıramaz. Güneş,
Her gece görkem içinde kazanır köleliğini
Havalı bulut ülkesinin süslü kuleleri şimdi
Sık sık uğrarlar günüşiği gezginlerine. Sonsuza dek
Basit hazlar ve sessiz mutlulukla
O, günbatımı göğünün hayâlini saklar;
Yorgunluktan baygın olduğu halde o, sahip olmalı
Günbatımının görkeminden bazı parçalara;
Hayattaki dostluğu hiçe sayar, kendinden geçişi
Düşleyerek, hayatın yalnızlık sanatını uygulamak için.

Taç Yaprakları

Kalbimizin çiçeğinin taç yaprağından
Üzerine taçyaprağı serpiştirdiğimiz
Bir akarsudur hayat;
Düşteki son kayıptır,
Manzaramızın önünde yüzerler,
Onların memnuniyetini yalnızca izleriz, başlangıçta.
Umutla yüklü,
Hazla kırmızılaşmış,
Açan gülümüzün yapraklarını serperiz;
Onların genişleyen hedeflerini
Onların uzaktaki işlerini
Asla bilmeyeceğiz. Ve akarsu akarken
Taçyapraklarını uzağa süpürür,
Her biri gider
Hep öteye, sonsuz yollar içinde.
Yalnız kalırız
Yıllar acele ettirirken,
Çiçek ileri doğru yola çıktı, güzel kokusu hâlâ dursa da.

Yorgunluk

Şaşırt kalbimi, günün monotonluğunda,
Gözlerimi sıkıca kapat, bakmayım çok uzağa,
Huzurlu düzen için adımlarımı cezalandır,
Eğ başımı ki bir yıldız görmeyeyim.

Günlerimi çalışmayla, bin tane durgun gereklilikle doldur
Umudu kutsamak için hiçbir an bırakmadan
Bir saatlik kısa bir süre içinde gerçeği şekillendiren
Olayların donuk çemberleriyle kuşat düşüncelerimi.

Düşsüz uyku ver bana ve gecenin üstümdeki gücünü yok et,
Sonra yalnızca gürültülü sesler için kulagımı kapat,
Fantezi dolu uyku dile ve onun gücünden kaç,
Doğa uyanır ve yeniden yaşamak için çabalar.

Bırak geçsin her gün, yararsızlığının içinde iyi düzenlenerek
Günışığı aydınlatmadan, fırtınadan yara izi almadan;
Güçle nafakalandır beni ve tüm aptalca şiddetli

arzuları engelle –

Yasa uymayı gerektirir. Egit, uyacağım ben.

Sabah Yıldızının Verdiği Söz

Beynimdeki çocuğun babası, sen
Benim arzulu kalbimi sen oluşturdun
Nasıl teşekkür edebilirim bu sanat armağanı için
Pek savurganca boşaltılan ve boşuna olmayan.

Senin yarattığın şey asla daha fazla ölemez
Meyve veren gücün içimde yaşıyor
Ve düşünüyorum, seninle ilgili olduğunu bilerek,
Şiirimin diğer sevgili anne babası!

Çünkü ben yalnızca ismi olan bir gölgeydim
Belki şu andan itibaren ismi bile unutulmuş;
Her zaman bana yol gösteren
Bu amacın varlığını, senden öğrenmek için.

Payıma düşen Kader çok tuhaftır. Tümyle bilinmeyen
Benim tahmin edemediğim, senin bile düşlemediğin
İnatçı, çorak görünen ağaç, bir gece
Çiçek açtı. Ekiliyor, gerçek toprağındaki

Bu guzellik tohumu, senin için.
Kendimi adadım, alçakgönüllülükle ve halâ
Titriyorum ani bir korkuyla, solan gençliğimden
Ses veren yeni ümüt için

Kalan Birinden

Ne kadar boş gözüküyor şimdi kasaba, sen gidince!
Arzulamak için bitkin duvarların saklayacakları
Bir şeyin olmadığı yer, üzgün caddelerin ıssızlığı.
Taş hollere gömülmüş beyaz, ölü yüzlerin üstünde parladığı
Sürece, esrarengiz ve perişan olan günüşiği yağıyor.
Oynayan oğlanların bağırışları arasından gelen
Motor pırpırları, kısa zaman aralıklarıyla yükseliyor;
Ama tüm bu gürültüler bulanıklaştırıyor uzun süre, inlemeyi
Hangi araştırma, peşinden kovalamaya değer? Ne tuhaf ki
Diğer insanlar alışılmış yollara başvuruyorlar hâlâ
Başardıkları şeylerdeki çıkarlarından nefret ediyorum
Bir hortlak sürüsü değiştirmeden, eski bir alışkanlığı
tekrarlıyor
Yalnızken biliyorum günlerin ölü doğmuş olduklarını
Ve dünya durdu, senden yoksunken.

Kırağı

Gri sabahların bulutunda
Uçan balıkçılları duydum
Ve bahçeme geldiğimde
İpekli elbisem,
Peşinden sürükledi solgun yaprakları.
Kuru yaprak bir dokunuşla parçalanır
Ama ben birçok sonbahar gördüm
Gögün bir tarafından bir tarafına
Balıkçıllarla duman gibi uçan.

Şarkı

Ah! Bir çiçek olmak
Güneşte başını sallayan,
Eğilen, sonra yukarı sıçrayan.
Meltem eserken;
Ağzına kadar koku dolu kadehi
Yazın güzel kokusuyla dolu
Yaz güneşine kaldırış.
Ah! Bir kelebek olmak
Gün içinde mutlu.
Bir çiçek üzerinde duran
Boyalı kanatlarıyla parıldayan.
Her taşlaşmış çiğegin en uzağındaki kalpteki
Engin altın madenini
Alıkoyar ağaçtaki çiçekler.
Ah! Bir bulut olmak

Şiddetli yağmurların batıran gök gürlemelerini ve
Mavi puslu gök kubbelerini her zaman korudukları yerde
Mavinin içinde esen,
Dağları gölgeleyerek,
Vadilerin ortasında
Bağırarak hızla koşturan.
Ah! Bir dalga olmak
Kumun üzerinde yarılp parçalanan
Geri çekilen, ama gözü arkada
Kalarak terk eden.
Gökkuşağı ışığı,
Pırıltılı yanar, sarı kumdaki yarı saklı
Mercan mağaralarının masallarını anlatır.
Yakında ölür çiçekler;
Boceklerin yaşamı bir gün;
Bulutlar sağanaklarda erir;
Yalnızca oyundaki dalgalar
Sonsuza dek sürer.
Çaba, bugünü düşlememizden daha güç olan
Amaç denizini oluşturacak mı?

Rüzgâr

Denizde gemilerin yelkenlerinde haykırır,
Balarısından çalar tüyü,
Ormanın ağaçlarını hışırdatır ve şarkı söyler,
Uçurtmamı fırıl fırıl döndürür teli kırılana dek.
Güler, dans eder, güneşli rüzgâr
Islık çalar, inler, yağmurlu rüzgâr
Kuzey, Güney, Doğu, Batı
Her biri en çok sevdiğim rüzgârdır.
Sisi çağırır ve tepeleri saklar,
Büyük yel değirmenlerinin kanatlarını hızla çevirir.
Rüzgâr horozları onu sever ve dönerler
Keşfetmek için onun bulunduğu yerleri-
Ama o gider, serseri!
Güler, dans eder, güneşli rüzgâr
Islık çalar, inler yağmurlu rüzgâr
Kuzey, Güney, Doğu ve Batı,
Her biri en çok sevdiğim rüzgârdır.
Çam ağaçları çarpar ona, kozalakları neşe içinde.
Çiçekler eğilir aşağıya incelikle,
Her dalga fırlatır yukarıya incilerin sağanığını.
Okulun önündeki bayrak, açılır.
Güler, dans eder, güneşli rüzgâr,
Islık çalar, inler, yağmurlu rüzgâr
Kuzey, Güney, Doğu ve Batı
Her biri en çok sevdiğim rüzgârdır.

Nesiller

Genç bir kayın-ağacının
Gövdesi gibisin sen.
Dümdüz ve sallanan
Altın renkli yapraklarda parlayan
Senin yürüyüşün, tepenin üzerindeki
Bir kayın-ağacının esişi gibidir.
Sesin, Güney rüzgârının hafifçe vurup
Düşürdüğü yapraklar gibidir.
Golgen, gölge değil, ancak saçılmış bir günüşiğidir
Ve geceleyin göğü aşağıya, sana doğru çekersin
Ve kendini yıldızlarla örtersin.

Ama ben, ayaklarımda büyüyen genç bir kayını seyreden
Bulutlu bir gök altındaki büyük bir kavak ağacı gibiyim.

Y ü c e l t m e

Sen... sen...

Senin golgen gümüş tabakta

Güneş ışıdır.

Adımların, tohum eken zambaklar diyarı,

Ellerinin hareketi, rüzgarsız havaya karşı çanların çalışıdır.

Ellerinin hareketi, yükselen bir güneşten

Işığın uzun, altın koşusudur;

Bir bahçedeki patika üzerindeki kuşların sekişidir.

18

Fulyaların kokusu gibi sen de sabahleyin ortaya çıkarsın.

Genç atlar, senin düşüncelerinden daha hızlı degiller,

Sozlerin bir armut-agacının çevresindeki arılardır.

Kaprislerin, kırmızı elmalar üstünde vızıldayan

Altın ve siyah şeritli eşek arılarıdır.

Dudaklarını içirim,

Ellerinin ve ayaklarının beyazlığını yerim.

Agzım açık,

Yeni bir kavanoz kadar boş ve açığım.

Agzımın kabını dolduran beyaz su gibisin.

Zambaklarla agzına dek dolu bir dere gibi.

Sen bulutlar gibi donmuşsun,
Yüksekteki bulutlar kadar uzak ve tatlısın.
Sana ulaşmaya cesaret ediyorum,
Parlaklığının kenarına dokunmaya cesaret ediyorum.
Ruzgarların ötesine atlıyorum,
Ağlıyor ve bağırıyorum,
Fildişi bir bilegi taşında bilendiğinden
Bir kılıç kadar keskindir gırtlığım.
Gözlerimdeki neşenin, aşkımin segirten mutlululuğunun
Şarkısını soylüyor gırtlığım.
Gökkuşağı nasıl düştü kalbimin üstüne?
Parmaklarımda uzanmaları için denizlere
nasıl tuzak kurdum
Ve nasıl yakaladım gökyüzünü, başıma bir örtü
olsun diye?
Mistik ışığının dört çemberiyle kuşatarak beni
Nasıl gelirsin benimle kalmaya?
Sonuçta “Gorkem! Gorkem!” diyorum ve kutsal bir yer gibi
Eğilip seni selamlıyorum.

Kendime rahat verir miyim sabahlarca ve ertesi gün?
Havanın bir lûtufl,
Yeryüzünün bir nezâket, cennetin teşekkürleri
Hak eden bir nimet olduğunu sanıyor muyum?
Öyleyse sen - hava – yeryüzü – cennet –
Sana teşekkür edemem,
Seni alırım,
Yaşarım
Ve sonuçta tüm söylediğim bu şeyler
Taş bir kapıya geçirilmiş yakutlardır.

Yıldızları Veren

Ruhunu benim gelişime açık tut.
Bırak ruhunun sessizliği beni yıkasın
Temiz ve çağıldayan soğukkanlılığıyla,
Fildişi bir yataktaymış gibi dinlenmeyi keşfederim.
Senin huzurunun üstünde, organları-gevşemiş ve giyinik.
Bırak ruhunun titreyen alevi benim çevremde oynasın,
O zaman organlarımanın içine ateşin keskinliği gelebilir
Hayat ve alevin dillerin hazzı
Ve senden dışarı çıkış, sımsıkı dizilmiş ve uyum içinde,
Sulu-gözlü dünyayı uyandırabilirim
Ve aldığın güzelliği dünyanın içine dökebilirim.

T a k s i

Senden uzaklaştığımda
Dünya, olmüſu çalıyor
Gevſetilmiş bir davul gibi.
ıkıntılı yıldızlara rağmen
Senin için sesleniyorum.
Ve rüzgârın sırtında bağıriyorum.
Hızlı gelen caddeler,
Biri ardından diğeri,
Seni sıkıştırıyorlar benden uzağı
Ve ſehrin lambaları gözlerimi igneliyor
Yüzünü daha fazla göremeyeyim diye.
Kendimi gecenin keskin kenarlarında yaralamak için
Neden seni terk etmem gerekiyor?

Ozür Dileme

Bana kızma katlandığım için
Senin renklerine her yerde
Her kalabalık caddede baştan başa
Ve geçerken
Her gozün içindeki merak-ışığıyla
Karşılaşıyorum.

Ağır ağır yuruyen her yaya, başını kaldırıp bakıyor
Gökkuşağının pusuyla korleşmiş dik bakışa
Tavuskuşunun altınlarının güzel-renkli kıvrımlarıyla
Beni saran.
Mutlulugun kumaşıdır,
Daha azı değil.

Ayaklarımın önündeki tozlu engebeli-kaldırım,
Onun altındaki griliği temizliyor.
Işıkla çınlayan adımlarım kesiliyor,
Çok parlak ışıkla,
On binlerce güneş saçılmış görünüyor
Kasabanın çevresinde.
Kulesi olan çanların sesi çevremde
Ve güzel parfümlü kokular
Asılıyorlar, rüzgârın unuttuğu bir bulut gibi
Ve dünyayla yakın ilişkiden
Beni gizliyorlar.
Açılmamış incide oturuyorum.

Mücevherli nişanla parlaklaştırıyorsun beni
Alevli bir nebula
Çerçeveleyip hayatımı. Ve hâlâ,
Sözcükle saldırıyorsun bana, itiraf etmeden
Keşfedilmeyene varmak için.

M ü z i k

Pencerenin önünde oturuyor komşu ve flüt çalıyor
Yatağımda O'nu duyabiliyorum,
Yuvarlak notalar çırpınıyor ve odaya sızıyorlar
Ve birbirlerine çarpıyorlar,
Umulmadık ahengi bulanıklaştırarak.
Karanlıkta,
Gündüz vakti
Çevremdeki bütün minik flüt-ezgileri
Çok güzeller,
Ekmek ve soğan yiyor komşu bir eliyle
Ve diğeriyle muziği kopyalıyor.
O, şişman ve kel kafalıdır
O yüzden ona bakmıyorum,
Ama penceresinin önünden hızla koşuyorum.
Bakacak bir gökyüzü vardır her zaman
Ya da kuyuda su vardır!
Ama gece gelince ve O, flütünü çalınca,
Onun genç bir adam olduğunu düşünüyorum
Saatinden asılan altın mühürlerle
Ve gümüş düğmeli mavi giysisiyle.
Yatağımda uzanırken
Flüt-ezgileri kulaklarıma ve dudaklarıma çarpıyor,
Ve uykuya dalıyorum, düş kurarak.

Rüzgâr Horozu Güneyi Gösteriyor

Yapraklarını bir yana koyuyorum

Birer birer:

Sert olanları, dıştaki geniş yaprakları;

Daha küçük olanları,

Dokunması hoş, mor damarlı olanları;

Cılalı içsel yaprakları.

Birer birer

Yapraklarından ayırdım seni,

Akşam rüzgârında hafifçe sallanan

Beyaz bir çiçek gibi doğrulana dek.

Beyaz çiçek

Balmumu, yeşimtaşı, damarsız akik çiçeği;

Belirsiz parlak kırmızı gölgesi

Buz yüzeyli çiçek,

Tüm bahçeler içinde böylesi bir çiçek var mı?

Yıldızlar, leylak yaprakları arasına toplanıyorlar

Sana bakmak için.

Alçalan ay, gümüşle parlatıyor seni.

Tomurcuk, çanak yaprağından daha önemlidir.

Renksizliği ve her şeyiyle,

Ay ışıyla parlatılmış,

Uysalca-savuran rüzgârla itilen,

Beyaz tomurcuga eşdeğer başka bir şey yoktur.

K a v ı a k

Bir zamanlar bana saldıran sen,
Yüzduktan hemen sonra,
Elma ağaçlarının altında yayılmışken,
Gözlerinin vahşi balını bana doldurmak yerine
Ve beni orman arılarının insafına terk etmek yerine
Konuşmadan önce neden beni boğmadın?

Budalanın Cimri İnsanı

Uzun pencerenin dış kısmında
Başı taş eşikte
Sevdiğine gözünü dikmiş bakarak,
Bir köpek yatıyor.
Gözleri ıslak ve ısrarcı,
Bedeni gergin ve titriyor.
Terasta hava soğuk;
Zayıf bir rüzgâr döşeme taşlarını yalıyor,
Ama köpek sürekli camdan içeri bakıyor
Halinden memnun.
Sevgili mektup yazıyor,
Genellikle köpeklerle konuşur,
Ama O, yazısını düşünüyor.
O da içten bağlılığını layık olmayan
Birine mi veriyor acaba?

Armağ an

Bak! Kendimi sana veriyorum, Sevgili!
Sözcüklerim, küçük kavanozlardır
Senin alman ve bir rafa koyman için.
Biçimleri tuhaf ve güzeldir,
Çok güzel renklere ve parlaklığa sahiptirler,
Onları tavsiye etmek için.
Çiçeklerin ve ezilmiş çimenlerin hoşluğuyla
Kokuları da dolduruyor odayı.
Sonuncuyu sana vermiş olduğumda,
Sen benim her şeyime sahip olacaksın
Ama ben ölmüş olacağım.

Akşam Çiçeklerinin Meryem Anası

Tum gün boyunca çalıştım,
Yorgunum şimdi.
Sesleniyorum: “Neredesin?”
Yalnızca rüzgarda hışırdayan kavak ağacı var.
Ev, çok sessiz,
Parıldıyor güneş, kitaplarının, makaslarının
Ve biraz önce yere konulan yüksüğün üstünde.
Ama sen orada değilsin,
Ansızın yalnız kalıyorum:
Neredesin?
Araştırmaya gidiyorum.

Seni koruyorum sonra, soluk mavi
Hezaren çiğeginin sivri tepesinin altında duruyorsun,
Kolunda bir sepet gulle.
Soguksun, gümüş gibisin,
Ve gülümsuyorsun.
Canterbury çanları minik ezgiler çalıyor sanıyorum.

Şakayıkların su serpintisine gereksindiklerini
anlatıyorsun,
Haseki küpelerinin tum sınırı kapladıklarını,
Kamelyanın yeniden kesilip yuvarlaklaştırılması
gerektigini.
Bana boyle şeyler anlatıyorsun.
Yalnızca sana bakıyorum gümüşt en kalp,
Hezaren çiçeğinin mavi ç an kulesi altında yanan
Parlatılmış gümüşt en beyaz kalp-alevi.
Ve bizimle ilgili her şey, yüksek sesle
Canterbury ç anlarının tatlı ilahisini ç alarken
Aniden ayaklarının dibinde diz ç ökmeyi ç ok istiyorum.

Alabalık

**Yaramaz küçük benekli alabalık ortaya çıkmak için
Seni güzel sözlerle kandıramaz mıyım?**

**Her gün suda oynamak
Öylesine muhteşem bir eğlence mi?**

**Zambakların içinde saklanarak
Su perisinin saçını çeker misin?
Balık yumurtalarını avlar mısın
Ya da kurbağa yumurtasını bacakları büyürken izler misin?**

**Derin güneş-ışılıtlı gölcükte
Küçük alabalıkların okulu var mı?
Ve elim sende oynar mısın tatilde
O mor bayraktan yatağın çevresinde?**

**Çok fena çabalıyorum, seni yakalamak için.
Saatlerce oturuyorum, seni izlemek için;
Ama sen asla ortaya çıkmıyorsun
Yaramaz küçük benekli alabalık!**

B a ğ b o z u m u

Bir içki hazırlayacağım kendime yıldızlardan,
Rengârenk süslü iğneleri olan büyük yıldızlardan
Siyah ve koyu kırmızı fışkıran küçük yıldızlardan,
Sakin, sessiz, yeşil yıldızlardan.
Ve eski gümüş bir kadehe tıktıracağım
Sevgilimin soğuk küçümsemesini içine dökeceğim,
İçkim buzla köpürsün diye.

Onu yudumlarken
İçkim şapırdayacak ve tırmalayacak;
Ve onu karnımın içinde dolanan ve dönen
Ateşin bir kıvrımı olarak hissedeceğim.
Horuldanmaları, başıma yükselecek
Ve ateşli olacağım ve güleceğim,
Her zaman bir kadın olarak bilindiğimi unutarak.

Yeni Ay

Gögün içinde yumuşak bir şekilde kayan
Küçük boynuzlu mutlu ay,
Beni o kadar yüksekte duyabiliyor musun?
Yakında aşağıya gelecek misin?
Çocuk odamın pencere-kenarındaki
Sakin uçuşuna, mola verecek misin?
Ve sonra benimle uzaklara ilerleyecek misin
Yaz gecesi boyunca?
Ağaçların tepesini fırçalayarak,
Yıldızlarla saklambaç oynayarak?
Parıltılı bulutların içini gözetleyerek
Jüpiter'de ya da Mars'ta.
Kucağımı samanyolundan toplanmış
Güllerle dolduracağım.
Hepsi, evi anneye taşımak için.
Ah! O ne diyecek!
Küçük, sallanan, yüzen ay,
Beni duyuyor musun, bağır – Hey!
Yalnızca biraz daha yakından
Küçük bir oğlanı mutlu etmek için.

Venüs Geçişi

Soyle bana,
O kıvrılan dalgaların tepesindeyken
Hasır örgülü kabuğunda
Sahile sürüklenen
Venüs daha mı güzeldi
Senden?
Boticelli'nin hayâli
Benimkinden daha mı güzeldi?
Ve kadınına fırlattığı
Boyalı gül goncaları,
Kararmış gümüşün
Gazlı beziyle sarar gibi
Senin çok muhteşem aşkını sarmak için
Seninle ilgili savurduğum
Sözlerden
Daha mı değerliydi?
Parlak rüzgârlardan kemeriyle
Günüşiğine basan
Yüzen mavi havada
Benim için
Dengede kalırsın.
Ve senin önünden giden dalgalar,
Çağıldar ve ayaklarımdaki
Kumları kımıldatırlar

Gece 2'de Londra Gezintisi

Caddeyi suladılar,
Lambaların ışığında parılıyor
Soğuk, beyaz lambaların,
Gümüş ve siyah çizgilerle süslü
Yavaş-devinimli bir nehir gibi
Uzaniyor cadde.
Taksiler içinden geçerler,
Biri
Ve sonra diğeri,
Ayak sürümeyi duyuyorum, onların arasında.
Serseriler kestiriyorlar pencere-çıkıntısında
Gece-fahişeleri kaldırımlar boyunca dolaşıyorlar.
Ortasındaki gümüş-çizgili caddeyle
Yavaş-devinimli
Hiçbir yere götürmeyen nehirle
Şehir, pis ve uğursuzdur,

Penceremin karşısında,
Erik-renkli gecenin içinden,
Ay kesiyor,
Duru ve yuvarlak.
Şehri aydınlatamaz ay:
Çok parlaktır şehir.
Beyaz lambaları
Ve soğuk parıltıları var.

Pencerede duruyor ve ayı izliyorum.
O, zayıf ve donuk,
Ama onu seviyorum.
Ayı tanıyorum,
Ve yabancı bir şehir bu.

Deniz Kabuğu

Deniz Kabuğu, Deniz Kabuğu,
Ah, bana bir şarkı söyle lütfen!
Gemilerin ve denizcilerin,
Papağanların ve tropikal ağaçların,
Hiç kimsenin asla yeniden bulamayacağı,
İspanyol Okyanusunda kaybolan adaların,
Dalgaların altındaki balıkların ve mercanların,
Büyük yeşil mağaraların içinde duran denizatlarının
şarkısını.

Deniz Kabuğu, Deniz Kabuğu,
Çok iyi tanıdığın şeylerin şarkısını söyle.

Bir Ricaya Yanıt

Benden bir sone istiyorsun. Ah, Sevgilim
Saatler dün öğleye geri alınabilir mi?
Kırılmış ve düşmüş yapraklar geçen Haziran'ı geri çağırıp,
Şimdi eğilmez ve kuru olan dalların üzerinden
sıçrayabilir mi?

Mor kum tepesi dizilerinin ardındaki
Solmuş yılı, senin hatırın için gider ve arardım.
Ayın hayalet parmağıyla rasgele çizgiler çizdiği
Biriktirilen saatlerin savrulan kumları ve
Onun alay edişi sürükler, uzayan gölgemi. Evet budur!
Gölgem uzar ileriye ve önümdeki toprak
Karanlıktır çünkü ışık arkadadır.
Öyle komik bir şapkayla, gölge biçimsizdir.
Onu izlerken ve yurürken, oyalanmak için
Aklımı, yeterinden fazlasını buluyorum.
Işık beni kör edecektir, dönemem.

Yanlış Atış I

Biledim beynimi Şam kılıcına benzeyene dek,
O kadar sivri ki sokaktan geçenlerin perçemlerini kesiyor
O kadar keskin ki hava yönünü değiştiriyor
Uçarken dondurülmesin diye.
Yalayıp geçen tutkular, ısıyor içindeki çiçekli
yapraklı bezemelerini
Uzanıyor içerde ve dışarıda, izleri
Solucan-benzeri,
Beyaz çeligi süsleyen paslanmış bakır güzelliğiyle
Beynim kıvrılıyor bir pala gibi
Ve inliyor onun kesişleriyle
Çimeni hareket ettiren bir orak gibi.
Ama tüm bunların bana ne yararı var?
Ben, bir ülkenin dar sokagında
Taşları kırmakla işe koyulan biriyim!

Yanlış Atış II

**Kalbim yarılmış bir nar gibi
Parlak kırmızı tohumlar kanıyor
Yere akıtıyorum onları
Olgun ve aşırı dolu olduğundan kalbim açılıyor,
Ve tohumları fışkırıyor.
Ama bu, eziyetten başka bir şey değil!
Karanlık bir dolabın içinde
Kırık çanakla beraber kapanan bana!**

Sabır

Sana sabretmek mi?

Alçalan gökyüzü, tepelerin üstünden eğilirken

Nazikçe acısını dindirerek yatıştıran biri gibi

Keder, yeryüzünü koparır

Üzerine uzanmak için

Kucaklanarak ve kuşatılarak. Güneşle-dolu

İnsanlar hissedebilirler mi sabrı?

Sana sabretmek mi?

Anlık gençliğin fışkırtmasına izin vermek için

Kar-saran yeryüzü çatladığında ve çamurlu pislikten,

Kar damlası sıçradığında katılaşmış-kırağı gözler için

Onun değeri nedir ve yorgun insanlar

Hissedebilirler mi sabrı?

Sana sabretmek mi?

Ağrının demir parmaklıkları,

Onların sertçe sıkıştırılmış perçinleri, sertler

Eğmek ve kurbanlarını terbiye etmek için; umutsuzca

Çevirirlerken, gecenin eflatun kavanozları durur orada

Unutuşu dokmek için. Bu insanlar,

Hissedebilirler mi sabrı?

Sana sabretmek mi?

Sen! Güneşim ve ayım!

Çiçek sepetim!

Parıldayan düşlerin zengin kişisi!

İkindinin rüzgârsız ve sakın saatleri!

Sen benim dünyam ve ben senin vatandaşım.

Sabırlı olmanın anlamı ne olabilir öyleyse?

Gece Bulutları

Ayın beyaz kısırakları koştururlar gökyüzü boyunca
Cam cennetler üzerinde altın tırnaklarını vurarak;
Ayın beyaz kısıraklarının hepsi arka ayaklarının
üstünde duruyorlar,
Uzak cennetlerin yeşil porselen kapılarına pençeyle
vurarak
Olabilirdi zorlayın, en uzağa
Uçun, Kısıraklar!
Yıldızların sütlü tozunu saçın
Ya da kaplan güneş, sizin üstünüzden atlayacak
Ve yok edecek sizi parlak kırmızı dilinin yalayışıyla.

O n Y ı l

Geldiğin zaman kırmızı şarap ve bala benziyordun,
Ve senin tatlılığınla ağzım yandı.
Şimdi sabah ekmeğisin sanki
Pürüzsüz ve hoş.
Tadını bildiğim için hiçbir şekilde tatmam seni,
Ama tamamen beslenirim seninle.

Son bahar

Bana tüylü sarı bir yıldız çiçeği getirdiler
Zengin, gösterişli.
Soluk yeşil sapından savrulan
Yuvarlak altın renkli.
Olgunluğun kırmızımsı
Altın renginde, yuvarlak,
Titizlikle volanlanan ve alevlenen
Bildirinin ateş topu:
Bütün dünya görsün diye
Verimlilik, ısrarlı sarı bakışla bezendi.
Tuylü sarı bir yıldız çiçeği getirdiler
Verimsiz olan bana
Onu sana, bir zamanlar sahip olduğum
Her şeyi alan sana
Gönderecek miyim?

Esir Alınan Tanrıça

Damların üzerinde
Dönen baca-kulahlarının tepesinde
Bir ametist titremesi görüyordum
Ve tozlu bir caddenin epey sonunda
Mavi ve tarçın rengi yanıp sönüyordu
Bir an,
Tozlu bir caddenin epey sonunda.
Örten yağmurun içinden
Kırmızı bir parlaklık çıkıyordu
Ve en soluk yeşilden ince bir tabakayla
Yatıştırılmış ay ışınlarını izliyordum.
Bu onun kanatlarıydı
Tanrıçanın!
Bulutların üzerinden geçen
Ve hava akımlarında eğilip
Gökkuşağı tüylerini bırakan.
Onu izledim uzun süre,
Sabit gözlerle ve tökezleyen ayaklarımla.
İlgilenmedim beni nereye alıp götürdüğüyle
Gözlerim renklerle doluydu:
Safran, yakut, zümrüt renkleri
Kuarsın indigo mavis;

Gül uçuşları, açık yeşil zümrüt katmanları,
Turuncu noktalar, parlak kırmızı spiraller,
Pars-zambağı taçyapraklarının benekli altın rengi,
Açan ortancaların parlak çiğ pembesi.
İzledim
Ve onun kanatlarını çırpışını seyrettim.
Şehirde buldum onu
Geniş-caddeli şehirde.
Pazaryerinde hücum ettim ona,
Sıçrayarak ve titreyerek.
Flüt sesli kanatları tellerle her yanına bağlanmıştı,
O gün, güneş ışığı olmadan
Rüzgâr estiği için
Tanrıça, çıplaktı ve soğuktu.
Pazarlık etti insanlar onun için gümüş ve altınla,
Bakır ve buğdayla
Ve pazar-yerinin karşısında tekliflerini saydılar.
Tanrıça ağlıyordu.
Yüzümü saklayarak kaçtım
Ve gri rüzgâr tısladı arkamdan,
Geniş caddeler boyunca.

Astigmatizm

*Ezra Pound'a; dostluk,
hayranlıkla ve bazı fikir ayrılıklarıyla...*

Şair güzel ve parlak abanoz
Bastonunu aldı,
Kısa damarlı ağaçtan yapılmış
Antika
Kehribar rengi ve
Yeşim taşının bulutlu yeşilinde desenli
Tepesi düzgündü, sarı fildişi
Ve donuk altın rengi bir püskül,
Sert ağaçtaki deliğe
Soluk bir şeritle asılmış
Etrafına gümüş geçirilmiş.
Şair yıllarca bu bastonun üzerine yazdı.
Servetini onu zenginleştirmeye harcadı
Deneyimlerini ise onu resmetmeye
Ona şekil vermek ve parlatmak işiydi.
Ona göre mükemmeldi baston,
Sanat yapıtı ve silahtı
Haz ve savunmaydı
Şair bastonunu aldı
Ve yabancı bir ülkeye yürüdü.

Barış seninle olsun Kardeş.

Şair bir otlağa geldi
Çimenin eleğinden geçen papatyalardı
Açık-ağızlı, şaşkın, güneşe gözlerini dikip baktılar
Şair bastonuyla vurdu onlara
Küçük kafaları uçtu ve serildiler,
Ölerek, açık-ağızlı ve şaşkınlıkla.
Sert toprağın üstüne.
“Onlar yararsızlar. Gül değil onlar,” dedi Şair.

Barış seninle olsun Kardeş. Yoluna git.

Şair bir dereye geldi
Mor ve mavi yassı taşlar suyun içinde ilerledi;
Onların arasından hopladı benekli kurbağalar;
Rüzgâr aralarından kayıp gitti, hışırdayarak.
Şair bastonunu kaldırdı
Ve iris kafalar suya düştü.
Yüzdüler, yarıldılar ve suda boğuldular
“Sefil çiçekler” dedi Şair,
“Gül değil onlar.”

Barış seninle olsun Kardeş. Senin bileceğin iş bu.

Şair bir bahçeye geldi.
Yıldızçiçekleri olgunlaşmışlardı duvara karşın,
Tüm kısa boylarına rağmen Karanfiller cesurca
ayaga kalktılar

Ve asma sardı çardağı
Kırmızı ve altın renkli çiçekleriyle.
Borazanın pirinç notaları gibi kırmızı ve altın rengi
Şair, yıldız çiçeklerinin sert kafalarına vurdu
Ve bastonu karanfilleri toprağa sarkıttı
Boru-çiçeklerini gövdelerinden ayırdı.
Kırmızı ve altın renkli saçılmış yatıyorlardı,
Kırmızı ve altın, savaş alanında gibi;
Kırmızı ve altın, boylu boyunca uzanmış ve ölüyorlardı.
“Gül değildi onlar” dedi Şair.

Barış seninle olsun kardeş,
Ama senin ardındaki, yıkım ve yerle bir etmedir.

Şair akşam eve geldi
Ve mum ışığında
Bastonunu sildi ve parlattı.
Turuncu mum ışığı, sarı kehribar renklerine sıçradı
Ve yeşil gölcükler gibi yeşim taşlarını dalgalandırdı.
Parlak abanozun uzunluğunca oynadı
Ve krem-renkli fildişinin tepesinde ısıdı.
Ama bunlar ölüydü,
Yalnızca mum-ışığıydı onları devinimli gösteren.
“Ne yazık ki hiç gül yoktu orada” dedi Şair.

Barış seninle olsun kardeş, Kendi yönünü sen seçtin.

Beyaz ve Yeşil

Hey! İnce yapılı ve çarıksız,
Taçlanmış-zerrinim!
Karanlığın üstündeki ani bir alev hamlesi gibisin
Bu yüzden göz bebeklerim ürker senden.
Meyve-ağaçları arasında kolayca-eğilen dal, gençlik,
Püsküllü meyve bahçesindeki ışık koşucusu.
Sen Tomurcuklu dallar arasında sıçrayan ve oynayan,
Kınından çıkan bir badem çiçeğisin.

Yıldız Tanrıça

Yıldızlar, sıkıca elma ağacına asılıyorlar,
Güney rüzgarı, keskin kokulu denizi kokluyor,
Altın laleler çiyle ağırlaşıyor.
Gece senin içindir Tatlı kalp, senin için!
Yıldızateşi yağıyor, sıçrayan maviden.

Dinle! Görünmeyen yaprakların dansını.
Uykulu kırlangıç saçakta kımıldıyor.
Yalnızca bir bakire acı çekiyor.
Gece ve bahardır bu, Tatlıkalp ve bahar!
Yıldızateşi, kalbinin çiçek açışını aydınlatıyor.

Koyu karanlıkta parmaklarının ucunda duran
Lalelerin içinde hiç bir kulak yok, duymak için,
Bu yüzden ver; olgun meyve kuruyup porsümeli
ya da düşmeli.

Benimsen eğer, Tatlıkalp, ver her şeyi!
Parlıyor senin tacın olan yıldızateşi,

T a ç l a n m ı ş

Kalbimin şarabı gibi kırmızı
Parlak güller yönelterek bana geldin;
Onları bir çelenge çevirdin
Beni mezat yerinden uzağa bırakmak için.
Beni, aşığını taçlandıran kırmızı güller
Ve gırtlacımla yürüdüm parça parça.

Sana olan armağanımın gurur işareti olan
Köleleştirilmeğe ve kuşatılmağa dayandım.
Taç yaprakları solup küçüldüler ve pörsüdüler
Dikenler arasında ürküp sıçradılar.
Bana senin aşkını bildiren dikenler
Pişmanlıkla örülmüş taçtır.

Opal

Sen buz ve ateşsin,
Dokunuşun ellerimi kar gibi yakar.
Sen soğuk ve alevsin.
Sen nergis zambağının koyu kırmızısı
Ay dokunmuş manolyanın gümüşüsün.
Seninleyken,
Yüreğim donmuş bir gölcüktür,
Sallanan meşalelerle parıldayan.

Dinleyiş

Müzik olan sensin, senin şarkın değil.
Şarkı, yalnızca ardına kadar açılmış bir kapıdır,
Bırak içerdeki kararsız ezgi dışarı çıksın,
Saf ve güçlü olan ruhunun uyumu
Yalnızca seni şakır. Tüm hayatın boyunca
Şarkıların, düşüncelerin, yaptıklarının her biri böler
Bu mükemmel güzelliği; bir gelgiti dalgalandırır
Ya da muhteşem bir kalabalık ortasındaki yalnız notaları.
Yeryüzünün şarkısında birçok farklı ahenk vardır,
Okyanusun birçok hali ve tonu vardır
Hep okyanus olduğu halde. Nemli Bahar ormanlarında,
Çam kozalaklar hışırdarken boyalı fidan gülümser
Sonbahar tek başına olgunlaşabilir. Öyleyse bu,
Binlerce ses perdesi olan müziktir.

Bir Hanımefendi

Sen güzel ve solgunsun
Arp telinde çalınan
Eski bir opera ezgisi gibi;
Ya da benzersin güneş-taşan
On sekizinci yüzyıl boudoirin ipeklerine.
Gözlerinde için için yanar
Son anlarını yaşayan düşmüş güller
Ve ruhunun güzel kokusu,
Belirsizdir ve üzerine yayılır, kapalı
baharat-kavanozlarının keskin kokusuyla birlikte
Senin ara-tonların bana zevk verir
Ve deliririm sürekli bakarak
Senin uyumlu renklerine.

Benim gücüm, ayaklarına saçtığım
Yeni-basılmış penidir.
Onu tozdan topla,
Belki de parıltısı seni eğlendirebilir.

M e k t u p

Küçük kasılan sözcükler, karalıyorlar tum kağıdı
Sürünen sineğin bacakları gibi
Kavak ağacının yaprakları arasında
Alev gibi parlayan ay hakkında ne anlatabilirsin?
Ya ayışığıyla serpilen

Belirsiz pencerem ve bomboş yerler hakkında?
İçinde çiçek açan yabani akdikenlerle ilgili
Senin aptalca tuhaflıkların ve eğilimlerinin içinde
Hiçbir şey yok ve elimin altındaki bu sayfa
Donuk, körpe, pürüzsüz, bakire güzelliğindedir.

Seni istememe rağmen
Kalbimin acımasından yorgunum, Sevgili,
Küçük mürekkep damlaları içine sıkıştırıyor
Ve postalıyorum onu.
Ve burada, büyük ayın ateşi altında
Yalnız başıma yanıyorum.

S o n

Beynimin odalarında baştan başa yankılanan
Karanlığı yaran, ruhu uyaran yavaş, geçici-çanlara benzeyen
Yaslı cenaze çanının ezgisinde senin sözcüklerini duyuyorum.
Merhametsizce, memnuniyetle
Direnci vura vura yıkmak, yeniden düşüş,
Ardı ardına darbeler, zorlayan kalp genişmesi,
Acı gerçeği uçurur, tuhaf bir şekilde
Bütün, gerçeğin içine çekilene dek.
Rahatı nerede arayacağım? Sende değil.
Dünyalarımız ayrı ayrı çizilmiş, ruhumuzun güneşleri
Bölünmüş ve benimkinin ışığı soluk yanıyor.
Şimdi perili alacakaranlıkta senin isteğini
Yerine getirmeliyim. Dolup taşan kadehi sımsıkı tutuyorum
Ve titreyen dudaklarımla kenarına dokunuyorum.

Yokluk

Kadehim boş bu gece,
Açık pencereden gelen rüzgârla üşüyen
Kenarları, soğuk ve kuru.
Boş ve ıssız, ay ışığında bembeyaz parıldar.
Tuhaf, güzel kokusu odaya dolar.
Mor salkım çiçeklerin.
Ayın parlaklığında salınırlar
Ve duvarın önünde hafifçe vururlar.
Ama kalbimin kadehi durgun,
Soğuk ve boş.
Geldiğinde, ağzına kadar
Kırmızı dolar ve kanla titrer,
Kalbin kanı, senin içmen için;
Ağzını aşkla ve ruhun acı-tatlı tadıyla
Doldurmak için.

S o n u ç

Daha mutlu günlerimde sana yazmayı öğrenmiştim,
Ve her mektup, bir parçaydı kalbimden
Koparttığım, hayatın mozaiginden taze koparılmış
bir parça; onun mavi ve grillerini, kalp çarptıran
Kırmızılarını verdim, övgünü kazanmak için.
Soydum ruhumu, ayaklarına kaldırım yapmak için,
Ustünde yürüyesin diye ve koydum
Adımlarının altına, tüm yollarını yumuşatmak için.
Ama solmuş çiçekler gibiler şimdi mektuplarım
Umutsuz gözyaşlarıyla bir mezarın üstüne saçtık.
Karşılık istemiyorum, ümidimi kırmayacağım
Sen umursamasan da, uzun, mutsuz yıllar
Hâlâ geçiyor ve narin çiçekleri hâlâ serpiyorum
Ve kimsenin duymadığı aşk sözcüklerini fısıldıyorum.

Özel Şiir

Beyaz bademi kabuğundan kurtardığımda

Süslerini üstünden çıkartırdım,

Sevgilim.

Ve pürüzsüz, parlatılmış badem içine parmaklarımla

dokunurdum

Ellerimdeki parıldayan değerli taşı, saymaktan çok

görmeliydim.

Meyve Bahçesi Patikası

Patika, açmış çiçek dizileri arasında ilerler,

Uzun kırmızı, yıldız çiçekleri ve dikenli çalı gülüyle,
Floksa ve kadife çiçeklerinin yer için tartışıkları,
Çiçek yataklarınca kuşatılmış bir ayışığı patikası.
Geceye, bahçeyi bir yandan öbür yana kuştüyü gibi
Süpüren, bu zengin koku esintilerini ekleyen,
Pervasız bolluktur.

Ağaçların üzerinde yalnız parlak bir yıldız parıldar.
Çocukluğumun sevgili bahçesi, yıllarım burada
Küçük kum taneleri gibi uzaklaştılar;
Hayatımın anları, umutları ve korkuları
Hepsi burada şimdi durduğum yerde sözü buldular;
Gözlerim acıyor, akmayan yaşların ağırlığından,
Sen benim evimsin, anlamıyor musun?

Mutluluk

Mutluluk kimine göre sevinçtir
Diğerlerine göre yalnızca dinginliktir
Onun en vahşiliğindeki devinimsiz
Uyuklama günleri, tembellik.
Boş sessizlik saatleri,
Zevk yok, keder yok.
Mutluluk bana göre şaraptır,
Köpüren, güzel ötesi.
Özel koku ve ateşli zevk dolu.
Onun ardında tek bir düşünce olduğundan
Çok fazla heyecanlı, beni rahat bırakmaz.
Sarhoş! Unutkan! İlişki şudur:
Birine ruhunu vermek hayatın özünü
Kazanmak demektir. Acı, daha
Neşeli yaşamaya diken soksa da, sonra
Yeniden gülmek için sinirleri uyandırır.
Aşırı sevincin kendisi, üç parçalı acıdır.
Yarın ölmemiz gerekse de
Her düşünceyi yitiririz, şunların dışında;
Koparılmayı, övünmeyi, parçalanmayı mutlulukta.
Mutluluk: ara sıra hissedersiniz onu.
Satın alırdım onu, dilenirdim, çalardım onu.
Bu üstün yarar uğruna
Kan dökerek karşılık verirdim.

Bir Dosta

Senden yalnızca bir şey istiyorum, yalnızca bir şey,
Benim düşüm olmanı her zaman;
Gerçek olmayanı bulmak için asla uyanmayacağım için
İnandığım ve bağlı olduğum her şey
Sonsuza dek yok oldular, gecenin içinde kaybolan
Bir görüntü gibi.Yazık, ne kadar seyrek de olsa
Yalnızca ara sıra müziği duyulan,
İçimizdeki teli çalanların yaşadığını biliriz
Titreriz yarı-unutulmuş sesle.
Dünya doludur, beklenmedik hayâl kırıklıklarıyla
Ve yere düşüp kırılan cennet-doğumlu kalelerle,
Bizim insan arzumuz, boşuna tutunur hâlâ
Tüm yanlışlar içindeki güzellik inanışına.
Ah, bırak elini ve terk et kalbimi şarkılarıyla!

Küçük Bir Şarkı

Sevgilim, sen uzaklarda, uzakta olduğunda,
Nasıl da yorgunluk içinde ilerliyor sürünen gün.
Bir yıl, sabah ve gece, ardı sıra uzadıkça uzuyor
Mum ışığından başka bir yıl başlıyor.
Ah Duraksayan Güneş ve Ayrılamayan Ay!
Kabullenin beni, bu iyiliği dileniyorum sizden.

Güneş hiçbir zaman günlük gezisini
Yapmıyor gibi, dön yeryüzünün çevresinde.
Ve Ay, kay geçmişin hava merdivenlerine
Tek başına bir parıltı ile, akan saçların
Yıldızları yakalarken ve aşağıya dökerken
Uyuklayan bazı Çin kasabalarının üstünde.
Ah, Kibar Güneş! Anlayışlı Ay!
Akşamı getirin, öğlenin adımlarına yol açmak için.

Ama o uzun beklenen gün, cennetlerde
Zamanı geleni astığında, yolculuğun bitiyor.
Sabah ol, Ah güneş! Şarkıdaki cümbüşle,
İkinci ol, çağlar boyunca.
Ve Ay, kendine ve azalan ışıklarına izin ver
Bir yüzyıl geceleri koruyun.

K a h v e

Bir çember içinde oturuyorlardı kahve fincanlarıyla
Bir şeker attı biri
Kaşıkla karıştırdı biri
Hayaletler çemberi gibi gördüm onları
Güzel porselenden başka karalığı yudumluyorlar
Ve usulca protesto ediyorlar kabalığımı
Yaşayarak.

Başarıya Ulaşmadan Ölen Genç Bir Şairin Mezar Yazıtı

**Bu mezarda yatıyor
Gelişme ağrılarından* ölen birinden kalanlar.**

**Buyüme devresinde çocukların kol ve bacaklarında oluşan ağrılar.*

İçindekiler

8		Şair
9		Taç Yaprakları
10		Yorgunluk
11		Sabah Yıldızının Verdiği Söz
12		Kalan Birinden
13		Kırağı
14		Şarkı
16		Rüzgar
17		Nesiller
18		Yüceltme
21		Yıldızları Veren
22		Taksi
23		Özür Dileme
25		Müzik
26		Rüzgar Horozu Güneyi Gosteriyor
27		Kavşak
28		Budalanın Cimri İnsanı
29		Armağan
30		Akşam Çiçeklerinin Meryem Anası
32		Alabalık
33		Bağbozumu
34		Yeni Ay
35		Venus Geçiş
36		Gece 2'de Londra Gezintisi
38		Deniz Kabuğu
39		Bir Ricaya Yanıt
40		Yanlış Atış I
41		Yanlış Atış II
42		Sabır
43		Gece Bulutları
44		On Yıl
45		Sonbahar

46		Esir Alınan Tanrıça
51		Beyaz ve Yeşil
53		Taçlanmış
54		Opal
55		Dinleyiş
56		Bir Hanımefendi
57		Mektup
58		Son
59		Yokluk
60		Sonuç
61		Ozel Şiir
62		Meyve Bahçesi Patikası
63		Mutluluk
64		Bir Dosta
65		Küçük Bir Şarkı
66		Kahve
67		Başarıya Ulaşmadan Olen Genç Bir Şairin Mezar Yazıtı

ISBN 978-9944-721-03-5

9

Dinle! Görünmeyen yaprakların dansını.
Uykulu kırlangıç saçakta kımıldıyor.
Yalnızca bir bakire acı çekiyor.
Gece ve bahardır bu, Tatlıkalp ve bahar!
Yıldızateşi, kalbinin çiçek açışını
aydınlatıyor.

